

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1220

гр. Благоевград, 23.11.2021 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и трети ноември
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров

Членове: Владимир Ковачев
Габриела Тричкова

като разгледа докладваното от Габриела Тричкова Въззивно частно
гражданско дело № 20211200500949 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.577 от ГПК и е образувано по две частни жалби подадени
против Определение № 48 от 12.10.2021г. на Съдия по вписванията при РС Благоевград.

Жалба вх.№ 48/27.10.2021г. е подадена от „П.И. БГ“ ООД, със седалище и адрес на
управление Благоевград, ул.“Т.А.“ № 48, вписан в ТР, с ЕИК *, представлявано от и
управлявано от И.Р. – управител срещу посоченото по – горе определение, с което е
постановен отказ за вписване на Договор № 147/11.10.2021г. за учредяване на безсрочен
сервитут върху поземлени имоти в горски територии.

Излага се в жалбата, че постановеното определение е неправилно и незаконосъобразно.

Поддържа се, че на първо място неправилно съдията по вписванията е приел, че договорът
е сключен в нарушение на разпоредбите на чл.192 и чл.193 от ЗУТ. Твърди се, че същите се
прилагат само за неуредените в специален закон случаи, какъвто не е настоящия, тъй като
представения за вписване договор е сключен на основание чл.61 и сл. от ЗУТ. Излага се, че
в подкрепа на това твърдение е и ТР № 7/25.04.2013г. по т.д .№ 7/2012г. на ОСГТК на ВКС,
където в т.4 се сочи, че „в разпоредбата на чл.193, ал.1 от ЗУТ сервитутът за прокарване на
отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужд имот
изрично е регламентиран като такъв, който възниква между собственици на поземлени
имоти. Той е различен от законните сервитути, които възникват в полза на операторите на
услуги или на собствениците на съседен имот /чл.64 от ЗЕ, чл.287 и сл. от ЗЕС, чл.104 и
чл.105 от Закона за водите или от тези, които се учредяват с административен акт /чл.61 и
сл. от Закона за горите, чл.36 от Закона за опазване на селскостопанското имущество,
чл.112, ал.3, алт.2 от Закона за водите.

Посочва се в жалбата, че извода на съдията по вписванията, че договорът е сключен в
нарушение на разпоредбите на чл.192 и чл.193 от ЗУТ на практика означава при преценката
си съдията да излезе извън рамките на своите правомощия, и да подложи на повторна
преценка специалната процедура по учредяването на сервитута, извършена по чл.61 от ЗГ.

От друга страна се поддържа, че отказа е неправилен и незаконосъобразен, тъй като
представения писмен договор формално съдържа всички законови реквизити предвидени в
разпоредбата на Правилника за вписванията.

Посочено е, че съобразно постановките на ТР № 7 от 25.04.2013г. на ВКС по тълк. дело №
7/2012г. на ОСГТК е недопустимо да се проверяват материалноправните предпоставки на
акта, чието вписване се иска, като съдията по вписванията може да откаже вписване, само

ако актът не подлежи на вписване, ако не е съставен съобразно изискванията за форма и ако няма необходимото съдържание.

Излага се, че е неправилен извода на съдията по вписванията, че договорът има за предмет поставяне на система за изкуствено заснежаване и прокарване на подземни линейни мрежи – тръбопроводи за вода в чужд имот, както и че същия не подлежи на вписване. Сочи се, че видно от приложената към преписката Заповед № 794/ 16.09.2021г. на изпълнителния директор на ИАГ сервитутът се учредява за изграждане и обслужване на подземни линейни мрежи - тръбопроводи за вода и сгъстен въздух и електропровод, включително на прилежащата към хидротехническото съоръжения шахта. В тази връзка се сочи, че от самата заповед е видно, че е налице хипотезата на чл.61, ал.1, т.1 от ЗГ, а именно „надземни и подземни проводи за хидротехнически съоръжения, водопроводи и канализации, въздушни и подземни електропроводи, кабели и други довеждащи и отвеждащи проводи на техническата инфраструктура, включително на прилежащите към тях съоръжения.

Предвид изложеното се иска да бъде отменено обжалваното определение № 48/12.10.2021г. на съдия по вписванията при РС Благоевград и да бъде разпоредено вписването на представения договор за учредяване на безсрочен сервитут в поземлени имоти в горски територии.

Към жалбата са представени писмени документи.

Жалба вх.№ 48/29.10.2021г. е подадена и от А.В. – процесуален представител на изпълнителния директор на ИАГ, с адрес за кореспонденция гр.с., бул.“Х.Б.“ № 55, ет.5.

Излага се в жалбата, че постановеното от съдията по вписванията определение е неправилно и незаконосъобразно, като се иска да бъде отменен постановения отказ за вписване на представения договор № 147/11.10.2021г. за учредяване на безсрочен сервитут и вместо него да бъде постановено вписване на същия.

Поддържа се, че изводите направени в обжалваното определение са неправилни поради следното:

На първо място е посочено, че в т.4 от ТР № 7/25.04.2013г. по т.д.№ 7/2012г. на ОСГТК на ВКС е обсъдено дали подлежи на вписване договор за учредяване на сервитут за прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужд имот по чл.193 от ЗУТ в полза на лице, което не е собственик на друг недвижим имот, какъвто не е настоящия случай, тъй като процесния договор № 147/11.10.2021г. е сключен на основание чл.63, ал.8 от Закона за горите. Твърди се, че соченото сравнение от Съдията по вписванията на сервитутът по чл.192 и чл.193 от ЗУТ е абсолютно недопустимо и не може да се прави аналогия, тъй като сервитутът на основание ЗУТ е различен от законните сервитути, които възникват в полза на операторите на услуги и на собствениците на съседен имот или от тези които се учредяват с административен акт, какъвто е настоящия случай.

На следващо място в жалбата е посочено, че в рамките на охранителното производство и в производството по чл.577 от ГПК е недопустимо да се проверяват материалноправните предпоставки на акта, чието вписване се иска, като съдията по вписванията може да откаже вписване само ако актът не подлежи на вписване, ако не е съставен съобразно изискванията за форма и ако няма необходимото съдържание.

Излага се в жалбата, че е налице годно учреден сервитут върху имот с идентификатор 04217.1.410, в землището на с.Б. с площ от 45 кв.м., като вписването следва да се отрази по партидата на този имот, като отделно от това са налице и данни за обслужване на господстващия поземлен имот с идентификатор 04217.1.52 в с.Б. по кадастралната карта и кадастралните регистри, с площ от 7087 кв.м. трайно предназначение на територията урбанизирана, трайно ползване :ски писта, като имота е собственост на Община Благоевград.

Като правен резултат се иска отмяна на атакувания отказ и постановяване вписването на представения договор.

Пред настоящата инстанция са ангажирани и други доказателства, вън от приобщените по преписката по охранителното производство, а именно протокол от извънредно общо събрание на „П.И. БГ“ ООД, с което е взето решение „П.И. БГ“ ООД да придобие ограничено вещно право върху недвижим имот, представляващо учредяване на безсрочен

сервитут в полза на същото върху поземлен имот в горска територия – частна държавна собственост с идентификатор 04217.1.410, протокол № 7 от заседание на общински съвет Благоевград проведено на 28.05.2021г., с който е взето решение № 252, с което на основание чл.129, ал.1 от ЗУТ и чл.21, ал.1, т.11 от ЗМСМА, Общински съвет Благоевград е одобрил ПУП – парцеларен план за техническа инфраструктура, тръбна разводка до съоръжения за изкуствен сняг с трасе и сервитут засягащи и ограничаващи ползването на имоти с идентификатори 04217.1.410, 04217.1.184 и 04279.1.593 и 04217.1.595 по кадастралната карта на землище Б. и заявлението за учредяване на сервитут подадено до ИД на ИАГ.

Окръжен съд Благоевград, в решаващия състав, като прецени данните по преписката и приложените доказателства, съобразно чл.278 ГПК, намира следното:

Жалбата подадена от „П.И. БГ“ ООД, инициирала настоящото производство е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.275, ал.1 ГПК, във вр. с чл.577, ал.1 с.к. от страна в охранителното производство, по чието искане е започнало същото. В случая жалба е подадена и от другата страна по договора, ИАГ, която не е молител по преписката пред Съдията по вписванията, но същата има правен интерес от отмяна на постановения отказ, тъй като е страна по договора, чието вписване е поискано, подадена е в преклузивния срок, поради което е допустима.

Разгледани по същество, жалбите се явяват основателни по следните съображения:

Съдията по вписванията при Районен съд Благоевград е бил сезиран от И.С.Р. управител на „П.И. БГ“ ООД, с ЕИК *, със седалище и адрес на управление Благоевград, ул.“Т.А.“ № 48, с молба с която е направено искане да бъде разпоредено вписването на договор № 147 от 11.10.2021г. за учредяване на безсрочен сервитут върху поземлени имоти в горски територии сключен между Изпълнителна агенция по горите, с БУЛСТАТ * и „П.И. БГ“ ООД, с ЕИК *.

Посочено е в молбата, че по силата на договора ИАГ е учредил безсрочен сервитут върху поземлен имот в горска територия – частна държавна собственост, с площ на сервитутната зона 0,045 дка, за изграждане и обслужване на подземни линейни мрежи – тръбопроводи за вода и сгъстен въздух и електропровод, включително на прилежащата към хидротехническото съоръжение шахта с площ от 15 кв.м., за обект „изграждане на съоръжение за изкуствен сняг към С.К.“, в полза на „П.И. БГ“ ООД. Посочено е в молбата, че се засяга горска територия в района на дейност на ТП „Д.Г.С.Б.“ към ДП „ЮДП“ Благоевград, представляваща служещ поземлен имот с идентификатор 04217.1.410 в с.Б., общ. Благоевград по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД -18-167/20.03.2019г. на Изпълнителния Директор на АГКК, с площ от 5 246 378 кв.м. трайно предназначение на територията горска, начин на трайно ползване: друг вид дървопроизводителна гора, с посочени съседи, като площта на сервитутната зона е в размер на 45 кв.м. Към молбата е приложен документ за внесена държавна такса.

Към молбата е представен договор № 147/11.10.2021г. за учредяване на безсрочен сервитут върху поземлени имоти в горски територии сключен между Изпълнителна агенция по горите и „П.И. БГ“ ООД, по силата на който ИАГ в качеството на учредител е учредил в полза на приемателя „П.И. БГ“ ООД безсрочен сервитут върху поземлен имот в горска територия – частна държавна собственост, с площ на сервитутната зона 0,045 дка, за изграждане и обслужване на подземни линейни мрежи – тръбопроводи за вода и сгъстен въздух и електропровод, включително на прилежащата към хидротехническото съоръжение шахта с площ от 15 кв.м., за обект : „Изграждане на съоръжение за изкуствен сняг към С.К.“. В договора е посочено, че се засяга горска територия в района на дейност на ТП „Д.Г.С.Б.“ към ДП „ЮДП“ Благоевград, представляваща служещ поземлен имот с идентификатор 04217.1.410 в с.Б., общ Благоевград по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед РД – 18-167/20.03.2019г. на изпълнителния директор на АГКК, с площ от 5 246 378 кв.м. трайно предназначение на територията горска, начин на трайно ползване : друг вид дървопроизводителна гора с посочени съседи, като площта на сервитутната зона е в размер на 45 кв.м. и е определена с координати на граничните точки, съгласно комбинирана скица на сервитутната зона в имот с идентификатор 04279.1.410 по КККР на с.Б., за обект :ПУП за I етап за шахта и тръбна разводка за изграждане на съоръжение за изграждане на съоръжение за изкуствен сняг към С.К., изработена от правоспособно лице.

Посочено е в договора, че поземления имот е частна държавна собственост съгласно удостоверение с изх.№ РД – 12-02-01-850/18.11.2020г. издадено от Общинска служба по земеделие Благоевград. В чл.2 от договора е отразено, че сервитутът се учредява въз основа на подробен устройствен план – парцеларен план одобрен с влязло в сила Решение № 252 по Протокол № 7/28.05.2021г. на Общински съвет гр.Благоевград за обслужване на господстващ поземлен имот с идентификатор 04217.1.52 в с.Б., който е собственост на Община Благоевград съгласно Акт за частна общинска собственост № 188, том 15, рег.№ 4318, дело 2139 от 14.10.2019г. и с договор е отдаден под наем на „П.И. БГ“ ООД. С чл.3 от договор страните са уговорили, че сервитутът се учредява в полза на приемателя безсрочно срещу заплатени суми подробно посочени в договора. В чл.5 от договора, страните са постигнали съгласие, че приемателят се задължава в 14 дневен срок от подписване на договора да впише същия в служба по вписванията по местонахождение на имота, както и в 14 дневен срок от вписването на договора да представи копие от вписания договор на Изпълнителна агенция по горите и РДГ Благоевград. С чл.9 е уговорено, че договорът влиза в сила след вписването му в Служба по вписванията по местонахождение на имота.

Към молбата е приложена скица на поземлен имот № 15-248798 – 10.03.2021г. издадена от Служба по геодезия, картография и кадастър – Благоевград за поземлен имот с идентификатор № 04217.1.410 в с.Б., удостоверение за данъчна оценка изх.№ ДО 004468/24.08.2021г. издадено от Община Благоевград за поземлен имот с идентификатор № 04217.1.410 в с.Б.. Представена е и Заповед № ЗАП – 794-16.09.2021г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите, с която на основание чл.61, ал.1, т.1, ал.3, т.3 и чл.63 от Закона за горите, въз основа на заявление постъпило в ИАГ с регинд. № ИАГ – 18903/04.08.2021г. е наредено учредяване на безсрочен сервитут върху поземлен имот в горска територия – частна държавна собственост, с площ на сервитутната зона 0,045 дка, за изграждане и обслужване на подземни линейни мрежи – тръбопроводи за вода и съгъстен въздух и електропровод, включително на прилежащата към хидротехническото съоръжение шахта с площ до 15 кв.м. за обект : „Изграждане на съоръжение за изкуствен сняг към С.К.“ в полза на „П.И. БГ“ ООД, като се засяга горска територия в района на дейност на ТП „Д.Г.С.Б.“ към ДП „ЮДП“ Благоевград, представляваща служещ поземлен имот с идентификатор 04217.1.410 в с.Б., общ Благоевград по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед РД – 18-167/20.03.2019г. на изпълнителния директор на АГКК, с площ от 5 246 378 кв.м. трайно предназначение на територията горска, начин на трайно ползване : друг вид дървопроизводителна гора с посочени съседи, като площта на сервитутната зона е в размер на 45 кв.м. и е определена с координати на граничните точки, съгласно комбинирана скица на сервитутната зона.

Като е преценила заявлението и приложенията към него Съдията по вписвания при РС Благоевград е постановила обжалваното определение с което е отказала да разпорежи вписване на представения договор. В мотивите на постановения акт е изложено, че в ТР № 7 от 25.04.2013г. по т.д.№ 7/2012г. на ОСГТК на ВКС сервитутите като вещни права са изчерпателно изброени, като такива могат да съществуват доколкото са изчерпателно предвидени в закона. Цитирана е разпоредбата на чл.193, ал.1 от ЗУТ в която е регламентирано, че сервитутът за прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужд имот изрично е регламентиран като такъв, който възниква между собственици на поземлени имоти. Изложено е, че в представения за вписване договор от чл.1 и чл.2 става ясно, че този договор не урежда сервитута по чл.192 и чл.193 от ЗУТ, поради това, че дружеството с което е сключен договора не е собственик на поземления имот – представляващ господстващ имот, а е само наемател. С оглед на това Съдията по вписванията е приела, че договорът е сключен в нарушение на посочените разпоредби на ЗУТ.

На следващо място като е съобщила, че имотите служещ и господстващ се намират в горска територия, е приела, че приложим в случая е Закона за горите, като в чл.61 от същия изрично е посочено, че сервитути върху поземлени имоти в горски територии може да се учреди за изграждане и/или обслужване на надземни и подземни проводни за хидротехнически съоръжения, водопроводи и канализации, въздушни и подземни електропроводи, кабели и други довеждащи и отвеждащи проводни на техническата инфраструктура, а в т.3 от същия текст са посочени лифтовете и влекове. Изложено е в

определението, че сервитутът за поставяне на система за изкуствено заснежаване и прокарване на подземни линейни мрежи – тръбопроводи за вода в чужд имот не е предвидено по специалния закон, нито е такова по чл.192 и чл.193 от ЗУТ, като тези съоръжения не представляват елемент от техническата инфраструктура в посочената горска територия, поради което сключения договор между страните има само облигационен характер и не подлежи на вписване.

На трето място Съдията по вписванията е посочила, че в чл.193, ал.7 от ЗУТ е определено, че договорът по ал.1 и заповедта по ал.2 се вписват в имотния регистър по партидата на поземления имот, които се обслужва от учреденото право на преминаване и по партидата на поземления имот, върху което е учредено това право, като съгласно разпоредбата на чл.6, ал.3 от Правилника за вписванията, когато имотът се намира в район с одобрена кадастрална карта следва да се представи скица, скица – проект, схема или нотариално удостоверени преписи от такива, издадени от АГКК, като в случая за т. нар. господстващ имот – собственост на Община Благоевград с идентификатор 04217.1.52 такава не е представена, което е пречка за вписването.

Настоящата инстанция счита, че атакуваният отказ е постановен при неправилно приложение на материалния закон.

Съдът намира, че са неправилни изводите на Съдията по вписванията при РС Благоевград изложени в обжалвания акт, поради следното:

В т.4 от мотивите на Тълкувателно решение № 7 от 25.04.2013г. по т.д.№ 7/2012г. на ОСГТК на ВКС, е посочено, че сервитутите като вещни права са изчерпателно изброени – такива могат да съществуват само доколкото са изрично предвидени в закона. Обосноваването им по аналогия е недопустимо. В разпоредбата на [чл. 193, ал. 1 ЗУТ](#) сервитутът за прокарване на отклонения от общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура през чужд имот изрично е регламентиран като такъв, който възниква между собственици на поземлени имоти. Изрично е посочено, че той е различен от законните сервитути, които възникват в полза на операторите на услуги или на собственици на съседен имот ([чл. 64 от ЗЕ](#) (ЗАКОН ЗА ЕНЕРГЕТИКАТА), [чл. 287 и сл. от ЗЕС](#) (ЗАКОН ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ), чл. 104 и [чл. 105 от ЗВод](#) (ЗАКОН ЗА ВОДИТЕ)) или от тези, които се учредяват с административен акт ([чл. 61 и сл. от ЗГ](#) (ЗАКОН ЗА ГОРИТЕ), [чл. 36 от ЗОСИ](#) (ЗАКОН ЗА ОПАЗВАНЕ НА СЕЛСКОСТОПАНСКОТО ИМУЩЕСТВО), чл. 112, ал. 3 алт. 2 от ЗВод (ЗАКОН ЗА ВОДИТЕ)).

В случая е налице сервитут, който е учреден с административен акт. Видно от представената Заповед на Изпълнителния директор на ИАГ, съдържаща се в преписката, е наредено учредяване на безсрочен сервитут върху поземлен имот в горска територия – частна държавна собственост.

Начина на учредяването на същия е регламентиран в чл.61 и следващите от Закона за горите.

В тази връзка изводите на Съдията по вписванията, че договорът представен за вписване е сключен в нарушение на изискванията на ЗУТ е незаконосъобразен, доколкото се касае за сервитут, учреден с административен акт. С оглед на това постановките на т.4 от цитираното тълкувателно решение са неприложими в случая, тъй като договорът не е сключен по реда на чл.193 от ЗУТ.

Съгласно чл.61, ал.1, т.1 от Закона за горите сервитут върху поземлени имоти в горски територии може да се учреди за изграждане и/или обслужване на: надземни и подземни проводи за хидротехнически съоръжения, водопроводи и канализации, въздушни и подземни електропроводи, кабели и други довеждащи и отвеждащи проводи на техническата инфраструктура, включително на прилежащите към тях съоръжения (шахти с площ до 15 кв. м или стъпки с площ до 100 кв. м на стълбове за въздушни електропроводи);

В ал.2 на цитирания текст е посочено, че сервитут върху поземлени имоти в горски територии може да се учреди за обслужване на надземни и подземни проводи за хидротехнически съоръжения, водопроводи и канализации.

Видно от заповедта на изпълнителния директор на ИАГ за учредяване на безсрочен сервитут върху поземления имот в горска територия, и договора представен за вписване, е

учреден сервитут върху поземлен имот в горска територия – частна държавна собственост с площ на зоната 0,045 дка за изграждане и обслужване на подземни линейни мрежи – тръбопроводи за вода и сгъстен въздух и електропровод, включително на прилежащата към хидротехническото съоръжение шахта с площ до 15 кв.м. С оглед съдържанието на административния акт по силата на който е учреден сервитута и договора сключен между ИАГ и приемателя, настоящия състав намира, че изводите на Съдията по вписванията, че сервитутът за поставяне на система за изкуствено заснежаване /каквато изобщо не е предмет на договора/ и прокарване на подземни линейни мрежи – тръбопроводи за вода в чужд имот не е предвидено в специалния закон, нито в чл.192 и чл.193 от ЗУТ, както и че изграждането на подземни тръбопроводи за вода за изграждане на съоръжение за изкуствен сняг не е елемент от техническата инфраструктура, поради което договора има само облигационен характер не могат да бъдат споделени.

Съдът намира, че от съдържанието на административния акт и договора, съобразени с цитираните норми на Закона за горите е видно, че е учреден сервитут за изграждане и обслужване на подземни линейни мрежи – тръбопроводи за вода и сгъстен въздух и електропровод, включително на прилежащата към хидротехническото съоръжение шахта с площ до 15 кв.м. Същите попадат в обхвата на т.1 от цитирания текст на чл.61, тъй като се касае за подземен тръбопровод за вода и електропровод, включително и шахта, които са съоръжения изрично посочени в закона. С оглед на това е неправилен извода на Съдията по вписванията, че договорът има облигационен характер и не подлежи на вписване.

Съгласно разясненията дадени в т.6 от цитираното по – горе тълкувателно решение, проверката, която съдията по вписванията извършва съгласно чл.32а, ал.1 от ПВ относно това дали представения за вписване акт отговаря на изискванията на закона се ограничава до това, дали актът подлежи на вписване, съставен ли е съобразно изискванията за форма и има ли предвиденото в Правилника за вписване съдържание. Не се проверяват материално правните предпоставки на акта, освен ако това е изрично предвидено в закон. Законът определя кои обстоятелства и актове подлежат на вписване.

Съгласно чл.63, ал.8 от Закона за горите, изрично е регламентирано, че въз основа на влезлия в сила акт за учредяване на сервитут и извършеното плащане на дължимата цена се сключва договор между заявителя и изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите, съответно кмета на общината. В същия текст е предвидено и, че Договорът се вписва от лицето, в чиято полза е учреден сервитутът, в службата по вписванията по местонахождение на имота и копие от вписания договор се изпраща в съответната регионална дирекция по горите. Именно сключения договор между лицата посочени в закона след финализиране на административната процедура по учредяването на сервитутът по реда на чл.61, ал.1, т.1 от ЗГ е представен за вписване от лицето в чиято полза е учреден безсрочния сервитут по местонахождение на служещия имот. Към преписката е приложена скица на имота и удостоверение за данъчна оценка на същия.

Изводите на Съдията по вписванията, че липсата на представена скица на господстващия имот е пречка за вписване, основани на разпоредбата на чл.193, ал.7 от ЗУТ са направени в нарушение на материалния закон – в случая Закона за горите. Както беше посочено, учредяването на сервитут, съобразно чл.61 от Закона за горите по силата на административен акт е специален по отношение на сервитутът по чл.192 и чл.193 от ЗУТ. В чл.63, ал.8 от ЗГ е предвидена различна процедура за вписване на сключения договор от тази предвидена по ЗУТ. От текста на същата, следва извода, че договора се вписва в Служба по вписванията по местонахождение на имота. В случая се касае за имота върху който е учреден сервитута, и за който към преписката е представена скица, поради което са спазени изискванията на чл.6, ал.3 от Правилника за вписванията.

С оглед изложеното съдът счита, че представения договор е подлежащ на вписване акт по смисъла на чл.4 от Правилника за вписванията, тъй като с него е учреден безсрочен сервитут върху поземлен имот в горска територия – частна държавна собственост, по реда на чл.61 и следв. от ЗУТ, представен е пред местнокомпетентния съдия по вписванията съобразно чл.7 от ПВ и отговаря на изискванията за форма и съдържание по чл.6 от ПВ, внесена е дължимата държавна такса.

Ето защо въззивната инстанция счита, че при тези данни Съдията по вписванията при РС

Благоевград неоснователно е отказал поисканото му вписване. По тези съображения и отказът му следва да се отмени, като представения договор се впише.

Определението на съда не подлежи на обжалване по аргумент от чл.537, ал.1 от ГПК.

Водим от горното и на основание чл.274 и сл. ГПК във връзка с чл.577, ал.1 ГПК Благоевградският окръжен съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 48/12.10.2021 г. на Съдията по вписванията при РС Благоевград, с което по молба с вх.№ 6149/12.10.2021 г. по описа на Службата по вписвания гр.Благоевград е отказано да се разпорежи извършването на вписване на договор № 147/11.10.2021г. за учредяване на безсрочен сервитут върху поземлени имоти в горски територии сключен между Изпълнителна агенция по горите и „П.И. БГ“ ООД.

и вместо него ПОСТАНОВЯВА: ДА СЕ ИЗВЪРШИ ВПИСВАНЕ на договор № 147/11.10.2021г. за учредяване на безсрочен сервитут върху поземлени имоти в горски територии сключен между Изпълнителна агенция по горите и „П.И. БГ“ ООД.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____